

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 14 GENER DE 2022 | Número 150

PÀG. 3 | MERITXELL RUIZ

“Eliminar el fet religiós és privar l'alumnat d'eines per comprendre's”

PÀG. 18 | PATRIMONI

La Sagrada Família acabarà les primeres torres dels evangelistes aquest 2022

PÀG. 20 | CAMP NOU

La capella més 'barçalonina'

PÀG. 24 | JOVES EVANGÈLICS

Oració lligada a l'acció, l'exemple de l'església Centre Familiar Cristià

PÀG. 28 | MONTSERRAT BOIXAREU

Se'n tomaren al seu país per un altre camí

PÀG. 30 | JOSEP GALLIFA

Gaudí al MNAC

**El Vaticà recorda als bisbes catalans
què preocupa al papa Francesc | PÀG. 7**

PÒRTIC

Setmana de reunions vaticanes. Els bisbes catalans han passat revista a la seva acció de govern davant dels diferents dicasteris. Més enllà de les converses, que són a porta tancada, aquests diàlegs els recorden les preocupacions del papa Francesc. De manera que també l'Església catalana aculli els immigrants, tingui cura de les perifèries existencials i estigui al cas de la situació sanitària mundial.

SUMARI

3 Actualitat

Meritxell Ruiz: "Eliminar el fet religiós és privar l'alumnat d'eines per comprendre's"
El papa Francesc diu que encara està pensant en una visita a Manresa
El papa Francesc rep els bisbes catalans
Planellas: "Som un petitíssim engranatge més de la història de l'Església"
Els bisbes catalans continuen la intensa agenda de la visita Ad Limina
La capella més 'barçalonina'
Oració lligada a l'acció, l'exemple dels joves evangèlics a Sabadell

28 Panoràmica

Se'n tornaren al seu país per un altre camí, per Montserrat Boixareu
Gaudí al MNAC, per Josep Gallifa

32 Recull de premsa

33 La setmana a les xarxes

Meritxell Ruiz: “Eliminar el fet religiós és privar l'alumnat d'eines per comprendre's”

Nascuda a Reus, **Meritxell Ruiz** és mare de família i docent. Vinculada a la parròquia de Sant Bernat Calvó, on va ser catequista i responsable del grup de joves, va ser voluntària durant uns anys a la Fundació Pont i Gol d'aquesta mateixa ciutat. Anys més tard, va ser diputada al Parlament de Catalunya i consellera d'Ensenyament. Conversem amb ella després que hagi estat nomenada, aquest passat mes de juliol, secretària general de la Fundació Escola Cristiana (FECC).

Amb el seu nomenament com a secretària general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya pren el relleu d'Enric Puig després de 16 anys com a màxim responsable de la FECC. Quins reptes té sobre la taula l'escola cristiana?

Estem en moments de canvi arreu; també a les escoles cristianes. Hem engegat un procés participatiu amb els centres per definir una nova estratègia basada en tres grans objectius.

El primer, liderar la qualitat pedagògica. Som i hem estat referents educatius del país i volem seguir a l'avantguarda educativa al segle XXI.

Des de les escoles més petites a les més grans. Creant xarxes i comunitats donarem resposta als reptes educatius futurs.

Treballar la nostra identitat és un dels altres trets que ens ha d'identificar: una proposta d'acompanyament de la persona des d'un vessant cristiana oberta a la diversitat. A les escoles de la Fundació vivim l'educació partint de la dignitat de la persona i del compromís amb la societat. Hem de comunicar obertament quin tipus de persona volem ajudar a créixer i fer-ho de manera integral.

Finalment, hem de tenir més presència i treballar plegats per tal que es reconegui la gran tasca social i educativa que estem fent. El nostre objectiu és que les administracions garanteixin la gratuïtat de l'educació per a les famílies i oferir diversitat de projectes perquè cada alumne i la seva família puguin trobar la seva escola.

Quina és la missió de la Fundació i a quantes escoles aixoplugu?

La Fundació es va crear fa uns trenta anys amb la missió de donar suport i aixopluc a les escoles cristianes i esdevenir referent en la promo-

ció de la innovació en la docència, la gestió i l'organització dels centres educatius.

Actualment, en formen part unes 400 escoles i més de 252.000 alumnes i les seves famílies, la qual cosa representa un 70% del sector concertat i un 20% de tot el sistema educatiu català.

Sempre ha existit una certa "tensió" quan es parla de centres públics i concertats. Per què creu que es dona aquesta situació? És factible la seva coexistència?

Deixi'm que li parli de salut: em trencu un os i m'han d'operar. Vaig a Joan XXIII o a Santa Tecla, dos grans hospitals, i en dos dies tot llest. Però, què em diria si en sortir de l'hospital de Santa Tecla, centre concertat, li diguessin: "Ha de pagar un 35% de l'operació"? Segurament em respondria que és un dret reconegut i que és molt injust que hagi de pagar. Doncs en educació això passa. Les administracions no cobreixen el cost total de l'alumnat i les famílies han de pagar la resta a l'escola concertada.

Educació i Salut haurien de tenir el mateix tractament: ser serveis gratuïts per a tothom, tant a les escoles públiques com a les concertades.

Som lluny d'aquest objectiu, però és molt necessari arribar-hi. Perquè, si no, aquesta política genera moltes diferències. Quantes famílies voldrien accedir a un centre, però estan limitades perquè no és gratuït? És un tema de recursos i cal destinar-n'hi més.

D'altra banda, hi ha certs posicionaments polítics que neguen que la iniciativa social pugui aportar valor públic i demanen tancar les escoles concertades. Aquesta opció, a part de ser inviable econòmicament, significaria un empobriment de la societat. Catalunya sempre s'ha caracteritzat per la implicació de les persones en el bé comú. Això representen les nostres escoles cristianes, moltes d'elles fundades per donar educació a col·lectius marginals. En els nostres centres tenim alumnat ben divers, de moltes procedències i orígens socials i a tothom oferim una educació de qualitat.

En alguna ocasió ha afirmat que sobre el fet religiós a l'escola hi ha molta ideologia i poca pedagogia...

Sí, sobre el fet religiós i sobre educació, en els discursos públics hi ha molta ideologia i poca pedagogia. La persona no es pot entendre

sense la seva dimensió interior. El nostre país tampoc es pot comprendre sense el fet religiós cristià. Voler treure això de les escoles és no adonar-se que l'alumnat necessita quelcom més que formació: necessita plantejar-se sobre el sentit de la vida, obrir-se a allò transcendent, necessita viure el valor del compromís amb l'altre. Voler eliminar-ho vol dir no entendre que el fet religiós forma part de la constitució cultural de la persona. El 70% del patrimoni cultural de Catalunya és d'iniciativa religiosa (cristiana). Començant pels primers textos en llengua catalana. Podem arribar a conèixer les nostres arrels culturals girant-nos d'esquena al fet religiós?

Ja l'antropòleg **Lluís Duch** feia referència a la pedagogia com un "emparaular el món". No hi

ha llenguatge ni educació que sigui asèptic o acultural i, per tant, fer cas omís al fet religiós és empobrir i privar l'alumnat d'eines per comprendre's i per dialogar en una societat multicultural.

Quins records guarda de la parròquia de Sant Bernat Calvó de Reus i del teixit associatiu i cultural de la ciutat de Reus?

Records de la parròquia i de les entitats socials de Reus on em vaig fer gran, en tinc molts. Però sobretot els dec que, a través d'elles, és on realment una descobreix i viu el compromís social. No hi ha compromís polític sense compromís social. Sento un agraïment molt gran per tanta gent voluntària que fa catequesi o que ensenya a ballar danses catalanes.

De la parròquia de Sant Bernat, en voldria destacar la seva acollida i obertura: mossèn **Ignasi Olivé** sempre va apostar pels joves, ens va acompanyar i engrescar. També vam tenir la sort de tenir una comunitat que va creure en nosaltres, ens va acollir i ens va ajudar a fer créixer la nostra fe i afermar el nostre compromís en un barri amb moltes necessitats.

Nou diaca permanent al bisbat d'Urgell, el pare de família i educador Antoni M. Serra

Antoni M. Serra, de La Seu d'Urgell, pare de família i educador a FEDAC, és el nou diaca permanent del bisbat d'Urgell. Serra, de 53 anys i llicenciat en filosofia i teologia moral, ha estat ordenat aquest dissabte 8 de gener al santuari del Sant Crist de Balaguer per l'arquebisbe d'Urgell, **Joan-Enric Vives**. El nou diaca permanent, que estarà al servei de la parròquia de La Seu d'Urgell i dels pobles veïns, coneix bé la realitat del Bisbat. Ha estat vinculat al moviment de joves Hora 3, el de Joves d'Urgell, i ha treballat a la casa de colònies d'AINA.

BISBAT D'URGELL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Més de 125 anys atenent la salut mental a Sant Joan de Déu

El nom de Sant Joan de Déu està estretament lligat al de la salut mental des del segle XVI. Després de la desaparició dels germans a l'Estat Espanyol, va ser el pare **Benito Menni**, restaurador de l'Orde Hospitalari a Espanya, qui en 1895 compra el primer psiquiàtric a Sant Boi. Amb el valor de l'hospitalitat com a valor fonamental i la persona atesa sempre en el centre de la missió, han passat més de 125 anys, però el carisma fundacional de Benito Menni continua plenament vigent avui dia en tots els centres de l'Orde Hospitalari a Espanya.

SANT JOAN DE DÉU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Rebotiga n.31. La classe de religió. La visita Ad Limina

Comentari de l'actualitat de la setmana des de la redacció de Catalunya Religió. En aquest primer programa de l'any parlem del nou currículum de la **classe de religió** amb **Eloi Aran**, cap de l'àrea de pastoral i socioeducativa de l'Escola Cristiana de Catalunya, i també de la **visita Ad Limina** dels bisbes catalans, que estem seguint aquesta setmana des de Roma. Tertúlia amb els periodistes **Laura Mor**, **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisterra**.

ESCOLTA
EL PODCAST

El papa Francesc diu als bisbes catalans que encara està pensant en una visita a Manresa

“Todavía estoy reflexionando”. Aquesta és la resposta que ha donat el papa **Francesc** als bisbes catalans amb un somriure quan li han plantejat obertament la possibilitat d’una visita a Manresa. Després de la trobada amb el papa que ha culminat la visita Ad Limina dels bisbes de Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears, el cardenal **Joan Josep Omella** ha explicat que havia sortit el tema d’una possible visita a Manresa i a Santiago. Segons Omella, el papa “hi té molt d’interès” i “hem insistit en què ens encantaria que vingués tant a Santiago com a Manresa, com a any Jubilar Ignasià i com a jesuïta”.

Aquest és un dels temes que s’ha fet present en la reunió d’aquest divendres al matí amb el papa Francesc i que no tanca la porta a una visita a Manresa. Tot i això, Omella ha destacat l’interès de Francesc pels viatges a les perifèries de l’Església i les dificultats per la situació sanitària mundial.

Després de la reunió amb el papa, els tres arquebisbes de les províncies eclesiàstiques de visita Ad Limina han fet una **roda de premsa** amb els corresponents a Roma: el cardenal Omella, l’arquebisbe **Joan Planellas** i el cardenal **Antonio**

Cañizares. El tema que ha marcat la roda de premsa ha estat la resposta de l'Església espanyola davant dels abusos a menors. Els bisbes han explicat que el tema s'havia tractat obertament tant a la reunió amb el Papa com amb la Congregació per a la Doctrina de la Fe que afronta aquests casos. Però en la reunió amb el papa Francesc no ha estat el tema determinant. De fet, tota la llarga reunió ha estat un conversa molt diversa, on han pogut intervenir tots els bisbes. I s'ha desenvolupat d'una manera molt informal i afrontant els temes de manera dispersa i genèrica.

Curar les ferides de la polarització política a Catalunya

L'arquebisbe de Tarragona i president de la Conferència Episcopal Tarraconense, Joan Planellas, ha explicat que també s'havia plantejat "breument" la situació política catalana i de manera molt general. Un tema que va estar molt més present en la visita Ad Limina del 2014, quan el papa es va reunir només amb els bisbes catalans. Planellas ha explicat que "nosaltres, com a Església, tenim el deure fonamental de fer present l'Evangelí en les nostres diòcesis, en la nostra societat i que hem

d'evitar tota ideologia que pugui comportar una polarització". En la conversa s'ha plantejat que a Catalunya "la polarització política en aquests moments hi és i que d'alguna manera hem d'ajudar a curar aquestes ferides. Això és el que s'ha parlat".

La impressió que n'han tret els bisbes quan s'ha tocat el tema de Catalunya és que el papa està perfectament situat en la realitat del país. I que comparteix aquest plantejament de l'episcopat. En la reunió, segons Omella, en els temes polítics "no s'ha baixat al nivell concret de Catalunya o València: només han sortit els temes del partidisme o polarització i que la política sigui un veritable servei al poble".

Omella ha ratificat l'explicació de Planellas i ha afegit l'acollida a la immigració com un altre dels temes de l'agenda dels bisbats catalans que interessin a la Santa Seu. També que el papa tenia ben present la seva intervenció en la benedicció de la Torre de Maria de la Basílica de la Sagrada Família. Que en la reunió se n'ha parlat com un model per "donar llum en un moment de tenebres" i de la Basílica de la Sagrada Família "com a signe de diàleg fe i cultura, de l'art i la fe".

Sense més concrecions, Planellas també ha destacat que en la reunió a la Congregació per als Bisbes s'ha explicat el treball conjunt de les diòcesis amb seu a Catalunya que es remunta a l'any 1969: "Això s'ha vist bé, perquè hi ha temes que poden ser propis o concrets de la situació d'aquí".

Preguntat per la situació del bisbe **Xavier Novell**, Omella també ha explicat que el tema ha sortit breument en la conversa, però només per expressar "el desig de seguir servint a la comunitat de Solsona i de respectar a la persona, el nostre germà Xavier Novell".

"A la Santa Seu li sembla bé" la resposta als abusos

La resposta als casos d'abusos a menors i la possibilitat d'obrir una investigació general a tot l'Estat s'ha plantejat en diverses preguntes a la roda de premsa. Omella ha remarcat "el dolor que tots sentim per aquests fets" i que "cada diòcesi té una comissió per recollir les denúncies, acompanyar les víctimes i treballar perquè no es torni a repetir".

El president de la Conferència Episcopal Espanyola, ha insistit que tots els casos que recent-

ment ha publicat el diari *El País* s'han traslladat a les diòcesis o institucions implicades i que s'hi està donant resposta: "Ho hem compartit amb la Congregació de la Doctrina de la Fe i amb el papa" i "a la Santa Seu li sembla bé". També ha dit que seria bo que "totes les institucions facin aquest camí per evitar aquesta lacra i mal de la societat", sense valorar si caldria una iniciativa conjunta d'investigació a Espanya.

En aquest moment de la roda de premsa, ha intervingut el cardenal Cañizares per qüestionar

les denúncies que recull *El País*, i s'ha embolicat en un discussió amb el corresponsal del diari sobre la seva veracitat. Una situació que ha hagut de temperar Omella, reconeixent que "el diari ha fet un servei i ara s'ha de completar". Sense voler-ho, la situació ha posat de manifest la diversitat de criteris entre l'episcopat espanyol alhora d'afrontar públicament les denúncies per abusos a menors.

De fet, durant tota la roda de premsa el cardenal Cañizares ha estat apostil·lant les intervencions conciliadores d'Omella i Planellas. Per exemple, posant sobre la taula l'oposició a la "ideologia de gènere", la falta de llibertat a Espanya o la possible beatificació d'Isabel la Catòlica com una mostra del protagonisme que han de tenir les dones en l'Església.

"Proximitat amb les nostres esglésies"

En la roda de premsa els bisbes catalans també han fet una balanç molt positiu de la visita Ad Limina. Planellas ha destacat que "en les visites als diversos dicasteris m'ha sorprès la gran pro-

ximitat pels temes i problemes de les nostres esglésies". I també com els han remarcat la importància del proper Sínode sobre la Sinodalitat, com "una nova forma de caminar com a Església". Omella ha destacat la "sintonia amb els dicasteris" i que ha estat una ocasió per "conviure més entre nosaltres, les tres províncies eclesiàstiques, i s'ha reforçat la nostra relació".

El cardenal ha definit la reunió amb el papa com un "diàleg de fraternitat" amb "un germà entre germans". A més de remarcar "el bon humor del Papa enmig de les dificultats". Planellas s'ha fixat en "un detall aparentment menor", que el papa "es refereix a ell mateix com a bisbe de Roma" o que parla "dels meus diocesans". Fins i tot que com a exemple d'un tema pastoral els ha explicat el que es fa concretament en una parròquia de Roma, la diòcesi del papa.

El papa Francesc rep els bisbes catalans

Visita Ad Limina Apostolorum, també coneguda popularment com la ITV episcopal. Cada cinc anys tots els bisbes del món tenen en la seva agenda una visita al Vaticà, “al llindar dels apòstols Sant Pere i Sant Pau”.

Eclesialment és el moment per **refermar** de manera simbòlica i efectiva la vinculació de totes les diòcesis catòliques amb el successor de Pere, però també és el moment de fer balanç de l'activitat realitzada des de l'anterior visita, de repassar l'estat de cada església local i de recollir les indicacions i preocupacions de la Santa Seu.

El moment més rellevant de la visita ha sigut la trobada amb el Papa. Els bisbes catalans han tingut la trobada personal amb el papa **Francesc** aquest divendres al matí, a les 10:30 h. La visita Ad Limina l'han iniciat aquest dilluns amb una eucaristia a la basílica de Sant Pere. La **darrera** va ser el març del 2014, poc després de l'inici del pontificat de Francesc, ja que el període marcat de cinc anys s'acostuma a prorrogar.

Al món hi ha més de 5.000 bisbes, tots nomenats personalment pel papa. Però és evident

que la majoria de bisbes no tenen cap altra oportunitat d'accedir directament al bisbe de Roma ni de ser rebuts pels principals prefectes vaticans. Per això, aquesta visita cinquenal té tanta transcendència, especialment per les diòcesis geogràficament més allunyades de Roma.

A l'inici del seu pontificat Francesc va canviar el format habitual de la reunió amb els bisbes. Tradicionalment la visita culminava amb una breu trobada personal de cada bisbe amb el papa que amb tots els bisbes que hi ha al món era impossible que passés d'uns minuts protocol·laris i d'una foto. Francesc, en canvi, va optar per rebre els bisbes en grups de diòcesis veïnes i poder fer conjuntament una reunió de treball i tenir conversa més extensa i personal. Normalment s'hi agrupen una vintena de bisbes i es pot allargar més d'una hora.

Les visites Ad Limina s'organitzen per conferències episcopals o per grups territorials quan aquestes són molt nombroses. El març del 2014 els bisbes catalans van fer la visita amb els bisbes gallecs, andalusos i d'Astúries. En aquesta ocasió, s'**han agrupat** els bisbes dels territoris de parla catalana: les províncies eclesiàstiques de Tarragona i Barcelona i la de València, que inclou les Illes Balears. L'agenda també està

pendent de la preocupant situació que pateix el bisbe auxiliar de Barcelona **Toni Vadell**, ingressat des de fa dies en estat greu.

Vuit anys després

Molt ha plogut des de 2014 i el canvi d'agenda i lideratges ha estat evident. **Llavors** la visita va estar encapçalada pel cardenal **Lluís Martínez Sistach**, que feia dècades que formava part de l'estructura episcopal catalana, i l'arquebisbe de Tarragona, **Jaume Pujol**. I **Joan-Enric Vives** era el secretari de la Conferència Episcopal Tarraconense des de 1997. Des de fa poc menys d'un any, ara ocupa aquesta **responsabilitat** el bisbe auxiliar de Barcelona **Sergi Gordo**.

Dels bisbes de fa vuit anys en queden la meitat a la seva seu episcopal: Joan-Enric Vives a Urgell, **Francesc Pardo** a Girona (ja amb la renúncia per edat presentada), **Romà Casanova** a Vic, **Agustí Cortés** a Sant Feliu (que haurà de presentar la renúncia per edat aquest 2022) i **Enrique Benavent** a Tortosa. I **Salvador Cristau**, que ja era bisbe auxiliar a Terrassa. Però l'agenda llavors estava molt més centrada en la situació política catalana, a les portes del 9-N, i encara cuejava un possible reconeixement jurídic de la Conferència Episcopal Tarraconense. Tema ara totalment aparcat.

Ara, per primera vegada, els bisbes catalans hi han anat liderats pel cardenal **Joan Josep Omella**, que alhora és el president de la Conferència Episcopal Espanyola. Una doble responsabilitat que no havia tingut mai l'arquebisbe de Barcelona. També s'ha arribat a la visita Ad Limina sense una situació d'interinitat a Terrassa, i sobretot, amb la successió de Solsona **encarrilada** per superar el desconcert generat pel bisbe **Xavier Novell**. També el tema polític ha baixat d'intensitat i amb la voluntat majoritària dels bisbes de passar pàgina.

Des del punt de vista pastoral, les urgències no han canviat i són les mateixes que a la resta de països europeus. Una davallada i envelliment dels efectius eclesials que demana una renovació total de l'acció evangelitzadora de l'Església.

I queda sempre obert el tema d'una **possible** visita del papa a Manresa, un tema cada vegada més esbravat; però la trobada segur que ha servit als bisbes per insistir-hi.

Catalunya, País Valencià i Balears

Fa vuit anys la trobada conjunta amb el papa i les reunions de treball en alguns dicasteris es va fer només amb els bisbes catalans, encara

que compartissin la visita amb altres bisbats d'Espanya. En aquesta visita, totes les trobades i la reunió amb el papa s'han fet conjuntament amb els bisbes de les setze diòcesis que formen part de les tres províncies eclesials de parla catalana. Per tant, no hi haurà foto del papa amb la Conferència Episcopal Tarraconense.

Així, hi han assistit els bisbes de la província eclesiàstica de Tarragona, l'arquebisbe **Joan Planellas** (Tarragona), alhora president de la Conferència Episcopal Tarraconense; l'arquebisbe Joan-Enric Vives (Urgell); i els bisbes Francesc Pardo (Girona), Romà Casanova (Vic i administrador diocesà de Solsona), **Salvador Giménez** (Lleida), Enrique Benavent (Tortosa).

De la província de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, amb l'auxiliar **Javier Vilanova**, i amb l'absència de Sergi Gordo (**confinat** per Co-

vid-19) i Toni Vadell; i els bisbes Agustí Cortés (Sant Feliu de Llobregat) i Salvador Cristau (recentment confirmat bisbe de Terrassa).

Als bisbes catalans s'hi sumen els sis bisbats de la província eclesiàstica de València. De l'arquebisbat de València, el cardenal **Antonio Cañizares** i tres auxiliars: **Arturo Pablo Ros**, **Javier Salinas** i **Vicente Juan**, els dos darrers procedents de Mallorca i d'Eivissa ja que en els darrers anys van ser apartats del seus bisbats i destinats a València. Del País Valencià també hi ha el bisbe de Sogorb-Castelló, **Casimiro López**; i el d'Oriola-Alacant, on actualment és l'administrador el fins ara bisbe **Jesús Murgui**, quan encara no ha pres possessió el nou bisbe electe **José Ignacio Munilla**, procedent de Sant Sebastià.

Finalment, de les Balears hi ha el bisbe de Mallorca, **Sebastià Taltavull**, que fins el 2017 va

ser bisbe auxiliar de Barcelona; el recentment ordenat bisbe d'Eivissa, **Vicente Ribas**, capellà del mateix bisbat; i el **bisbe electe** de Solsona des de fa una setmana, **Francesc Conesa**, que fins ara era bisbe de Menorca.

Aquesta vegada han quedat fora la visita els bisbes emèrits. Per la situació sanitària provocada per la Covid-19 s'ha volgut reduir el nombre de participants en les reunions, on a vegades també s'hi afegien els vicaris generals o els secretaris dels bisbes. També s'ha limitat el nombre d'assistents a les misses a les basíliques majors de Roma. Així, un dels que n'ha quedat fora és el cardenal i arquebisbe emèrit Lluís Martínez Sistach, mentre que el 2014 també hi van assistir bisbes emèrits com **Carles Soler Perdígó** o **Jaume Traserria**.

Planellas: “Som un petitíssim engranatge més de la història de l'Església”

Aquest dimarts, els bisbes de visita **Ad Limina** han concelebrat a una de les basíliques majors de Roma, Sant Joan de Laterà. Una basílica papal que havia estat la seu pontifícia fins el segle XIV, on hi ha enterrats diversos papes i la seu del bisbe de Roma.

L'eucaristia l'ha presidit l'arquebisbe **Joan Planellas**, concelebrada amb la resta de bisbes catalans, els valencians i els de les illes balears. L'arquebisbe de Tarragona ha recordat les vicissituds històriques de la basílica, destruïda i reconstruïda diverses vegades, que ha patit dos incendis i un terratrèmol, i que ha estat seu de cinc concilis ecumènics. Per Planellas, “els avatars d'aquesta basílica són un símbol dels avatars de la vida de l'Església” i mostren “que no sempre s'ha estat atent als signes dels temps”. Tot això mostra, en aquesta peregrinació apostòlica dels bisbes, que “som un engranatge més de la història de l'Església”.

A la basílica considerada “mare i cap de totes les esglésies”, Planellas ha remarcat que l'autoritat de l'Església prové de Jesús, i que “el que dona autoritat a un pastor és la proximitat: a Déu, en la pregària, i a la gent”. En el context d'una visi-

ta Ad Limina que pot semblar una prescripció, ha demanat als bisbes "preguntem-nos avui si la nostra força prové de la novetat de Jesús".

La celebració s'ha fet, íntegrament en castellà, a l'altar major de la Basílica amb el cardenal **Joan Josep Omella** i **Antonio Cañizares**, i l'arquebisbe **Joan-Enric Vives** com a concelebrants prin-

cipals. També hi han concelebrat una vintena de capellans que acompanyen els bisbes a la visita Ad Limina, amb el grup més nombrós de València. De Catalunya acompanyen els bisbes alguns vicaris generals com **Marc Majà** de Solsona i **Fidel Catalán** de Terrassa, o els secretaris generals **Joan Pere Pulido** de Sant Feliu i **Màrión Roca** de Barcelona, l'única laica i dona de la comitiva.

El mateix dimarts ha estat un dels dies amb l'agenda més intensa amb les reunions dels bisbes en alguns dels organismes de la Santa Seu més rellevants: la Congregació per als Bisbes, la de Doctrina de Fe, i, a la tarda, a la Secretaria d'Estat.

J.L. / ROMA | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui ALTA i el vostre nom.**

Els bisbes catalans continuen la intensa agenda de la visita Ad Limina

Els bisbes catalans, conjuntament amb els del País Valencià i les Illes Balears, estan mantenint aquesta setmana la intensa agenda de reunions programades als dicasteris vaticans en la visita **Ad Limina**. A l'espera de la reunió privada amb el papa Francesc de divendres al matí, els darrers dos dies els bisbes han estat a les congregacions de l'Educació Catòlica, del Clergat, de Litúrgia, dels Bisbes, de Doctrina de Fe, a la Secretaria d'Estat i al Dicasteri per a la Comunicació. [[Escolteu el podcast de La Rebotiga amb el comentari de la visita, aquí.](#)]

La jornada de dijous ha començat a primera hora amb la darrera celebració conjunta a les basíliques majors de Roma, a Sant Pau Extramurs. L'ha presidit l'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, amb els cardenals **Joan Josep Omella** i **Antonio Cañizares** com a concelebrants principals. Dimecres la celebració a Santa Maria la Major ha estat presidida per l'arquebisbe de València.

De les reunions a porta tancada que han tingut aquests dies, sense entrar en detalls, els bisbes han explicat alguns dels temes tractats. Per exemple, com a la Congregació per als bisbes es

va insistir en la unitat que han de promoure a la diòcesis amb el clergat, la vida religiosa i el laïcat. A Doctrina de la Fe s'ha tractat com s'estan afrontat els abusos a cada diòcesi i l'afectació social d'aquest delictes. I a Secretaria d'Estat, de les relacions entre Església i la societat i com l'Església vol servir al bé comú de la societat.

Dimecres, a la Congregació per a l'Educació Catòlica s'ha reconegut la rellevància que tenen en sistema educatiu les escoles catòliques i també la importància de fomentar les universitats catòliques. L'acompanyament al capellans ha estat un dels temes a la Congregació per al Clergat. I al Dicasteri per a la Comunicació s'ha fet una reflexió més genèrica sobre les diverses formes en què pot comunicar l'Església.

En funció del tarannà de cada prefecte o del seu equip, en les reunions en els dicasteris s'estableixen diferents dinàmiques de diàleg entre amb els bisbes que hi participen o tenen un caire més informatiu. Però sempre són un bon termòmetre perquè els bisbes puguin valorar quines són les preocupacions de la Santa Seu.

Aquest dijous, les visites són al Dicasteri per als laics, família i vida; al Dicasteri per al Desenvolupament Humà Integral, a la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica; i a la Secretària per al Sínode dels Bisbes. La jornada s'acabarà participant a les vespres de la comunitat de Sant'Egidio a la seva seu a Santa Maria in Trastevere.

“És el moment de pensar en la nostra petitesa”

Com va fer **dimarts** a Sant Joan de Letrà, en l'eucaristia d'aquest dijous a Sant Pau Extramurs, l'arquebisbe Planellas ha reiterat la humilitat amb que han de viure els bisbes el seu servei episcopal: “És el moment de pensar en la nostra petitesa”. S'hi ha referit fent referència a la icona que presideix l'absis, “que representa a Crist que ens està jutjant a tots, a tots; i als peus de Crist, molt petit, està el papa Honori que és qui va encarregar l'obra”. Una mostra de la “nostra petitesa” i de com “portem els nostres tresors en atuells de fang”. L'arquebisbe de Tarragona també ha fet referència “a les nits obscures” en

les que “ens trobem abandonats” o “patim l'escarni de la societat”. Aquest moments, “no són del silenci de Déu, són de falta d'escolta nostra a la Paraula de Déu”.

Finalment també s'ha referit, “al papa Francesc, al qual tindrem oportunitat de trobar demà i que ens ha convidat entrar en una dinàmica sinodal: Déu que parla al seu poble i que parla a través del seu poble”.

Per això ha recordat als bisbes que tot el treball de l'Església compromesa amb el món, com l'acompanyament a la gent gran, a les presons, als barris que pateixen les desigualtats o amb els immigrants, “no podem fer-lo sense una legió de col·laboradors”.

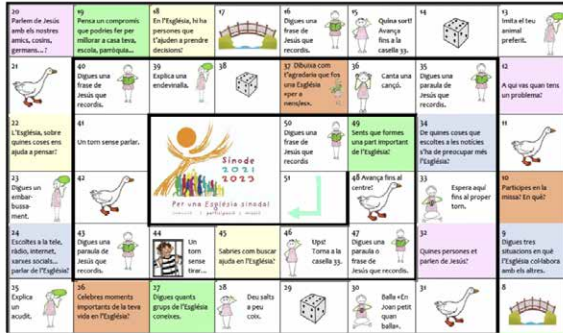
En la basílica que acull la tomba de Sant Pau, l'arquebisbe també ha recordat la “verosímil” tradició que explica que l'apòstol “va predicar en terres tarraconenses”. Els medallons de tots els papes que decoren la basílica, des de Sant Pere fins Francesc, també són un símbol molt il·lustratiu del que representa una visita Ad Limina.

Audiència pública amb el Papa

La situació sanitària ha reduït molt els acompanyants del bisbes catalans. Però mentre els bisbes participaven en les reunions als dicasteris, els vicaris generals i secretaris generals de Barcelona, Terrassa, Sant Feliu i Solsona que han vingut a Roma, van participar dimecres a l'audiència pública del papa Francesc. Al final de l'audiència van poder saludar-lo personalment, El papa tenia ben present que divendres rebrà als bisbe catalans.

Una audiència pública molt reduïda en assistents i sense el caliu que hi aporten normalment els grans grups de pelegrins, però on es va tornar a veure la plena energia del papa Francesc. En l'audiència va fer un **contundent** discurs sobre la dignitat del treball i denúncia de l'explotació laboral, especialment la infantil, o del treball precari i en negre.

Un Joc de l'Oca sinodal per als infants

"Què t'agrada més i menys de l'Església? A l'Església es parla dels problemes que hi ha al món? Dibuixa com t'agradaria què fos una Església per a nens". Són preguntes i activitats que es troben en el Joc de l'Oca en clau sinodal pensada per a infants. El papa Francesc ha posat en marxa un gran procés sinodal dins l'Església. Per què haurien de quedar-ne exclòs els infants? És per aquest motiu que un equip de la diòcesi de Palència ha elaborat un material inspirat en el conegut Joc de l'Oca com a recurs per facilitar que els infants expressin la seva vivència d'Església.

Mor Antonio Fernández, vicari judicial de Sant Feliu

Aquest dimecres ha mort de forma sobtada el capellà i vicari judicial de Sant Feliu **Antonio Fernández Garcia**, a l'Hospital General de Catalunya. El bisbe **Agustí Cortés**, que en aquests moments es troba a Roma amb motiu de la visita Ad Limina, s'ha unit en el condol que ha fet arribar el bisbat a la família del difunt i a les comunitats parroquial de Sant Baldiri, de Sant Boi de Llobregat, i de Santa Coloma, de Santa Coloma de Cervelló.

La Sagrada Família acabarà les primeres torres dels evangelistes aquest 2022

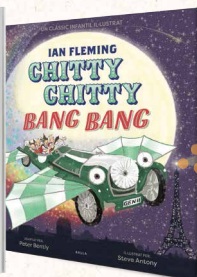
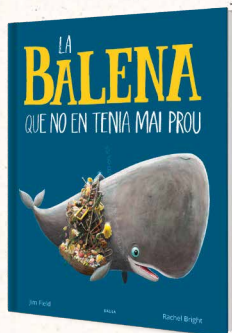
El calendari d'obres de la basílica de la Sagrada Família preveu acabar les dues torres dels evangelistes Lluç i Marc aquest 2022. Així ho ha informat la Sagrada Família que assegura que els terminis es podran complir "si la situació evoluciona positivament". A més, també s'espera poder pujar tres nivells la torre de Jesucrist. L'any 2022 també serà l'any en què s'iniciarà la conservació i neteja de la façana del naixement, començant per dos dels quatre terminals.

● FRUITES I VERDURES

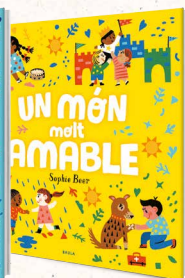
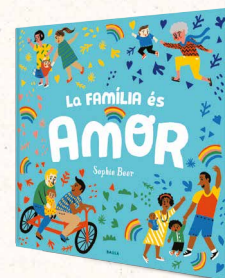

● CONTES DESEXPLICATS

● ÀLBUMS IL·LUSTRATS

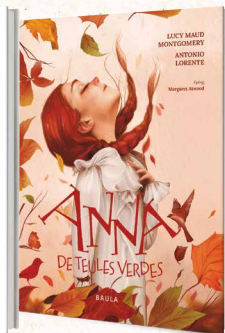
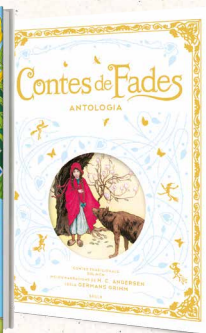
Novetats per llegir quan arriba el fred

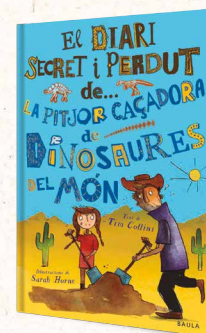
● AMB BONA CARA

Libres que fan lectors

BAULA

● LLIBRES REGAL

● EL DIARI SECRET I PERDUT DE...

La capella més 'barçalonina'

No ho sap tothom -ni és profecia- que un camp de futbol hagi de tenir capella. Però sí que és el cas del Camp Nou, un temple laic de nivell mundial que amaga al seu cor un petit oratori catòlic.

Descobrim avui la capella dedicada a la Mare de Déu de Montserrat del Camp Nou i ho fem de la mà d'en **Joan Rovira i Andreu** (La Bisbal del Penedès, 1935). Parlant amb ell ens adonem que és història viva del Barça, un home de fe que s'ha dedicat altruïstament a cuidar de la part més espiritual del club: la capella del Camp Nou.

Com va començar tot

Quan es va inaugurar el Camp Nou, per la Diada de la Mare de Déu de la Mercè de l'any 1957, el club va encarregar una imatge de la Moreneta al Monestir de Montserrat. Va ser la talla que durant la missa inaugural va donar la volta al camp sobre les espatlles de varis membres de la Penya Solera. Per a l'ocasió també va encarregar-se una pedra portada del Massís de Montserrat perquè fes de pedestal i que situaria amb la imatge, a la capella de l'estadi, al passadís de sortida al camp, tal com va preveure l'arquitecte **Francesc Mitjans**. "Quan es va inaugurar

l'estadi, només teníem la imatge i la pedra", explica Joan Rovira. Un cop inaugurat l'estadi, la capella presidida per la Moreneta, quedaria mig oblidada i descuidada.

Un accident revelador

Un temps després, dos membres de la Penya Solera van patir un accident de cotxe tornant de Castelldefels i s'encomanaren a la Mare de Déu de Montserrat. Un cop recuperats i en acte d'agraïment a la Moreneta, van comprar dos canelobres per tal d'ornar i il·luminar la capella. Aquí va començar part de la història que avui expliquem.

En dur-los a la capella i descobrir l'estat de l'espai, la Penya Solera va oferir-se al club per custodiar, ornamentar i cuidar la capella: "Vam anar a veure al president **Miró-Sans** i quan li vam demanar diners, va obrir un calaix i va dir: tot això són factures per pagar. Diners no en tinc", exposa Rovira.

Amb aquesta resposta, fruit dels deutes que tenia el club per les obres del Nou Camp, la Penya es va oferir a costejar les obres d'adequació de l'oratori. Des de llavors Joan Rovira és custodi

de la capella, primer com a membre de la Penya i després a través de l'**Agrupació Barça Jugadors**, l'antiga Agrupació de jugadors veterans del Barça: "Per la Festa de la Mare de Déu de la Mercè, cada any la Penya feia un regal a la capella a fi d'anar-la guarnint. Aquell dia es ballaven sardanes i els directius baixaven a visitar la capella".

La Penya Solera, la primera

"Aquesta Penya era l'única per ser la primera, era 'La Penya' en majúscules. La degana de totes", explica Joan Rovira. I és que a partir d'ella, anirien creant-se penyes culés arreu del país i del món: "Es deia que de la Penya Solera sortien els directius del Barça, si bé no és gaire cert". Ho explica amb certa sorna Rovira, que és avui el darrer membre viu de la primera penya culé. Desapareguda la Penya Solera, en ser també membre de l'Agrupació d'exjugadors del Barça, es va oferir per continuar com a custodi de la capella, càrrec que va autoritzar per escrit el president **Josep Lluís Núñez** l'any 1997.

Més de 60 anys després, Rovira, ara amb l'ajuda del seu fill, vetlla encara perquè la capella llueixi i estigui degudament ornada: "Quan hi

ha partit cuidem que les llums estiguin oberetes, canviem les flors segons el temps litúrgic i procurem que no hi falti cap element que una capella ha de tenir".

La capella avui

Situada sota la graderia de tribuna, tal com es comprova al sostre, la capella encara està situada al seu emplaçament original. És l'element que uneix gespa i vestidors i lloc de pas obligat per sortir al terreny de joc.

Amb el pas dels anys, la Moreneta ha vist com s'anava completant tot l'oratori gràcies a la tenacitat i empenta de Rovira. Es va col·locar l'altar amb l'escut de la Penya Solera, del Barça i de la ciutat amb una inscripció en llatí ben explícita: "La taula i l'ara dedicada a Déu per la fe dels germans". Vindrien després el sagrari, els bancs i els vitralls, que donen llum i amaguen la petita sagristia que hi ha rere l'altar. Diverses pintures murals adomenen les parets i la fan encara més acollidora, més culé i més montserratina.

La capella -que per la situació del Camp Nou recau dins la demarcació de la parròquia de San-

ta Tecla- acull cada novembre una missa pels difunts de l'entitat Barça Jugadors. Històricament ha viscut dos grans moments gloriosos: la visita del papa **Joan Pau II** l'any 1982 i la capella ardent de l'històric **Josep Samitier**: "Quan va morir en Pep Samitier per aquí van passar milers de persones a donar-li el darrer adéu", recorda amb emoció Joan Rovira.

I és que la Moreneta presencia des del 1957 la cua que fan els jugadors -els de casa i els de fora- abans de cada partit. Alhora, és parada obligatòria dels milers de culers d'arreu del món que peregrinen fins a l'estadi per fer la visita turística.

Quan hom diu que el Barça és més que un club és perquè compta amb persones com Joan Rovira, que han dedicat cos i ànima -mai millor dit- a estimar-lo i fer-lo gran, especialment cuidant i engrandint la capella que avui llueix molt més que el primer dia.

Miguel Gómez, nou president de la Federació de Centres Juvenils Don Bosco de Catalunya

La Federació de Centres Juvenils Don Bosco de Catalunya (FCJDBC) obre una nova etapa amb el relleu de la presidència de l'entitat. **Miguel Gómez** és el nou president de la federació que pren el testimoni de **Fernando Gimeno**. "Confiar i creure en un projecte com aquest". Aquest ha estat el principal motiu de Gómez per agafar aquest relleu.

SALESIANS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Com pregunuen les religions?, el nou curs de Cristianisme i Justícia

Podem relacionar-nos amb la divinitat? Amb aquesta pregunta de fons es presenta el nou curs del centre d'estudis **Cristianisme i Justícia** 'Com pregunuen les religions? Una aproximació a les formes de relacionar-se amb Déu'. Un curs de sis sessions que pretén reflexionar sobre les diferents formes de comunicar-se amb "allò que supera les coordenades humanes de temps i espai", diuen des del centre d'estudis. Les diverses sessions es destinen a temàtiques com la pregària en les diferents religions, el silenci com a punt de trobada, la pasqua o la trobada interreligiosa.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Montse Celdrán: "L'edatisme té conseqüències en la independència de la persona"

La primera sessió de l'any del cicle 'Dilluns dels drets humans' s'ha centrat en l'edatisme i les seves conseqüències en les persones grans. La sessió ha tingut lloc aquest dilluns en format presencial i telemàtic. La sessió ha estat moderada per la periodista **Milagros Pérez** i ha comptat amb la participació de **Montse Celdrán**, psicogerontòloga i membre del grup de recerca en envelliment de la Universitat de Barcelona, i **Jordi Muñoz**, advocat i president de la Comissió dels Drets de la Gent Gran de l'ICAB.

CÀRITAS BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Oració lligada a l'acció, l'exemple dels joves evangèlics a Sabadell

El Consell Evangèlic de Catalunya (CEC) va declarar el 2021 com a **any de pregària i dejuni per a la gent jove**. Sota aquest lema, el CEC va convocar un **concurs de vídeos**, de no més d'un minut de durada, sobre la temàtica en qüestió. Parlem amb **Maria Kulbakou** i **Rodrigo Carral**, dos joves de l'església Centre Familiar Cristià (CFC), una església protestant en el barri dels Merinals de Sabadell. Ens acompanya també **Jonatán Tobal** que, junt amb la seva dona, **Vanesa Villaseñor**, són els responsables i encarregats de coordinar les activitats dels 40 joves, d'entre 13 i 25 anys, que hi ha a l'església. Aquest grup de joves es divideix alhora en dos subgrups: adolescents (13-20 anys) i joves adults o universitaris (21-25), encara que en aquest segon grup també hi ha algun matrimoni jove o alguns que arriben als trenta anys.

Els joves de CFC es reuneixen dos dissabtes al mes, i també de forma individual o en petits grups entre setmana. La principal activitat dels dissabtes és un temps d'oració, de lloança i d'estudi bíblic. Un cop l'any, els joves organitzen un culte de diumenge per a tota l'església, però les del dissabte són reunions dels joves per als joves. Per altra banda, molts dels joves serveixen

en diferents àrees de l'església, com ara l'equip d'audiovisuals, com a integrants del grup de música, com a professors o ajudants de professors en les classes dels més petits.

La Maria i el Rodrigo formen part de l'equip que va gravar **un dels vídeos** que va guanyar el concurs convocat pel CEC. A banda del Rodrigo i la Maria, l'equip el formaven **Paula Conesa, Alison Cegarra, David Uroz, Christopher Grajeda, Carlos Carral i Ruth Montesinos**.

Quan els responsables els van fer arribar la invitació per participar en el concurs, gairebé no tenien marge de temps, recorda en Rodrigo. Entre els joves es van organitzar i van dur a terme el procés per fases, amb un equip creatiu que va escriure el guió, un equip de producció que va executar la gravació, amb els figurants que apareixerien en el vídeo, els que gravarien les veus en off i l'equip final d'edició i muntatge.

"Durant tot el procés d'elaboració la nostra idea no era tant guanyar sinó més la de poder portar l'evangeli com més lluny millor", recorda en Rodrigo. "Ens engrescava la idea que el nostre vídeo pogués sortir a la tele i el poguessin veure gent a tot arreu", hi afegeix amb entusiasme. I, tot i que

el premi els feia il·lusió, reconeix que "la nostra primera motivació era transmetre l'evangeli".

"Pregarem i dejunarem pel canvi que volem veure"

Un aspecte interessant del vídeo és que al final es repeteix la següent frase en català, castellà, anglès i rus: "Pregarem i dejunarem pel canvi que volem veure". Així va sortir el final multilingüe del vídeo. Es tracta de tot un simbolisme, una manera d'il·lustrar la realitat multiètnica d'aquesta comunitat cristiana de Sabadell. Una part important de la congregació la formen famílies vingudes de l'est d'Europa. Fa pensar en aquella imatge bíblica de la Pentecosta, on es produeix el miracle de les llengües que va permetre que els deixebles de Jesús comunicessin per primera vegada el missatge de l'evangeli a tota una multitud de gent vinguda de tots els indrets de l'imperi romà. Al contrari de Babel, on el llenguatge va ser causa de divisió, la Pentecosta va ser l'inici d'una nova comunitat (l'església) formada de gent de totes les ètnies, llengües i pobles.

Els preguntem de quina manera la creació del vídeo ha impactat en el grup de joves i els ha fet

prendre més consciència sobre la pregària. Els dos representants coincideixen a dir que la pregària ja tenia un lloc essencial en les seves vides i que ocupava un lloc important en la seva dinàmica com a grup. Sovint pregunten els uns pels altres per motius personals, per estudi, per feina. També es reuneixen per fer oració i lloar Déu amb cançons i pregàries. Per ells l'oració és una manera de viure. De tot això el responsable dels joves en dona fe i, de fet, aclareix que a l'hora de seleccionar els participants en la realització del vídeo, va voler assegurar-se que si havien de parlar sobre l'oració, els que ho fessin fossin persones de pregària.

Fer el vídeo, explica Rodrigo, els va ajudar a valorar la capacitat de coordinar-se i treballar junts. Que si hi ha un propòsit comú i la motivació és correcta, poden dur a terme qualsevol tasca –tot i tenir formes i maneres diferents de fer les coses– com ara fer un vídeo amb un missatge de l'evangeli que pugui arribar a gent que encara no coneix Déu. De fet, puntualitza Rodrigo, "si tornéssim a fer de nou el vídeo, seria interessant mirar de fer-ho de manera que tinguéssim més en compte la gent que no coneix Déu", ja que l'enfocament i el propòsit del concurs anava especialment dirigit al poble cristià.

“Vam gravar aquest vídeo amb la intenció d’ensenyar a joves d’altres esglésies que hi ha joves que també preguem i fem dejuni presentant davant Déu les institucions i autoritats de la nostra ciutat”, explica Maria. “Però també m’agradaria ajudar els que no creuen a entendre què és l’oració i què és el que els cristians fem i pretenem a través d’ella”, hi afegeix.

L’ús del català a l’Església

Una de les tasques del CEC és fomentar l’ús, la producció i la distribució de material escrit i audiovisual en català. Aquest concurs forma part d’aquesta tasca i així també ho entenen els joves de CFC. La Maria, que és d’origen rus, pensa que el fet de parlar i fomentar el català des de l’església és important i és una mostra d’estima per la gent i la cultura catalana. En Rodrigo, que diu que s’expressa millor en castellà, també és de la mateixa opinió i considera important que l’Església faci l’esforç d’adreçar-se a la gent en la llengua del seu cor “i si la teva llengua a la llar és el català”, opina, “segurament preferiràs escoltar el sermó en català, llegir la Bíblia en català, cantar lloances a Déu en català i pregar en català.” A banda de la llengua, també hi ha altres qüestions culturals que requereixen un esforç per part de

l’església i en aquest àmbit els joves també es troben a l’avantguarda. Es tracta de la capacitat de tenir una ment oberta, de pensar en termes i categories que van més enllà del que agrada o s’està acostumat a fer o a sentir des de l’església i posar-se en el lloc de qui s’ho mira de fora.

L’exercici de fer aquest vídeo i les reflexions a partir del resultat i l’experiència derivats, són una bona base sobre la qual ara poden anar treballant els joves de CFC. Perquè el seu interès, com assenyala el responsable del grup, el Joni, és “fugir del format ‘eclesial’ en què sovint transmetem el nostre missatge i arribar a fer-ho amb excel·lència i rellevància, en termes comprensibles per a la societat en general, sense que això” —matisa el líder dels joves— “vulgui dir, de cap de les maneres, renunciar a l’essència de l’evangeli que creiem.” Tots dos, Maria i Rodrigo són de l’opinió que l’oració sempre ha d’anar lligada a l’acció. Que l’una afecta l’altre i normalment primer ve l’oració seguida de l’acció que referma, avala i, sobretot, no contradueix aquesta oració, com apunta Maria. També és veritat, però, que a vegades l’ordre en què es dona aquesta interacció pot alterar-se; és a dir, que hi ha moments que determinades accions ens poden portar a la pregària, per exemple “reunir-se, relacionar-se

i establir relacions amb un grup de joves et pot portar a estimar-los, i aquesta relació et porta a pregar per ells”, il·lustra en Rodrigo.

Guanyar el concurs ha estat motiu d’alegria i celebració, més tenint en compte que la realització del vídeo va ser en temps rècord. L’església fa temps que treballa en la producció de material audiovisual i fa servir les **xarxes socials** com a mitjà de difusió, especialment durant el temps de pandèmia.

Tanmateix, els joves de CFC no volen renunciar al “cos a cos” de compartir l’evangeli i dur a terme activitats de testimoniatge i presència en els parcs, carrers i espais públics de la ciutat. Ara bé, aquests joves tenen molt clar que les xarxes socials han arribat per quedar-s’hi i que són i seran una eina imprescindible per a la seva tasca com a cristians que volen transmetre el missatge de l’evangeli a la societat del segle XXI.

Sobre la taula hi ha ara mateix la idea de desenvolupar un projecte de Podcast sobre lloanca i un altre més específic sobre temes que interessin especialment als joves.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

Atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent... Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell
 Ser on siguis

Se'n tornaren al seu país per un altre camí

MONTSERRAT BOIXAREU
A OBAUDIRE

Acabem de cloure les festes nadalenques amb la Festa de l'Epifania. En l'Evangeli del dia hem pogut contraposar les personalitats i la manera d'actuar del rei Herodes i la dels tres Mags d'Orient. L'evangelista Mateu narra que els Mags s'han assabentat del naixement del rei dels jueus per una estrella. Que es presenten davant Herodes quan aquest els fa cridar, i que, després de fer-li saber que se'ls ha aparegut l'estrella, es posen en camí cap a on ell els diu, cap a Betlem. L'alegria dels Mags, però, és gran, quan tornen a trobar l'estrella davant seu i els condueix definitivament davant del nen per poder adorar-lo. Són savis que cerquen la veritat i que després de tots els senyals prodigiosos que reben no poden sinó adorar el que acaben de veure.

Herodes, a Jerusalem, és el rei que s'inquieta quan sent parlar del naixement del rei dels jueus i actua en conseqüència: convoca lletrats i sacerdots del poble per saber on ha nascut el Messies. Fa cridar els Mags d'amagat. Encamina els Mags cap a Betlem i els diu que després li facin saber on és el nen per adorar-lo ell també.

Després d'un somni, i, com d'habitual fent cas de senyals prodigiosos, els Mags "Se'n tornaren al seu país per un altre camí". Els lectors-espectadors de l'escena no ens n'estranyem. Pel que hem llegit ja sabem que Herodes no tenia unes intencions clares i que els Mags, seguint la seva curiositat científica i els senyals prodigiosos, han acabat trobant el camí que cercaven.

L'Església, amb tots els cristians, està sempre a la recerca dels camins que acosten a Déu i que uneixen, i no pas divideixen, en aquesta recerca.

El Concili Vaticà II, que tingué lloc entre els anys 1959 i 1965, fou l'esdeveniment espiritual més important del segle XX. La convocatòria del concili ecumènic, per **Joan XXIII**, va ser una inspiració sobtada. Ell mateix la va qualificar d'inspiració divina. I en parlà com a tal, és a dir, com a experiència de l'acció de Déu en l'ànima: una inspiració que va ser "com una flor humil amagada en els prats: ni tan sols se la veu, però la seva presència es nota pel perfum". Amb aquesta metàfora poètica el Papa expressava una realitat teològica. Expressava el fenomen místic en el qual Déu concedeix a algú, a més de la gràcia, l'experiència de la gràcia. Els seus immediats afirmaren haver percebut l'alleujament de Joan XXIII després de fer

l'anunci inesperat d'un concili ecumènic a Sant Pau Extramurs, el 25 de gener de 1959. Es tractà, doncs, d'una intuïció que segurament tenia de feia temps i per a la qual rebé en un moment sobtat la inspiració definitiva.

Joan XXIII, en la Primera Sessió, ja establí com a fi més alt del Concili "conservar el dipòsit de la doctrina cristiana i exposar-la de manera més eficaç" i encara afegí la finalitat pastoral per tal que la paraula cristiana "sigui creadora de vida i acció que no es limiti a condemnar i esmentar els errors que la perjudiquen sinó a proclamar-ne els ensenyaments positius que la fecunden".

Pau VI, ja a la Segona Sessió, confirmà les intencions inicials del Concili. Hi afegí, però, la definició d'un ecumenisme que combinés la unitat i la varietat i va establir el diàleg com

a clau per relacionar-se amb l'era actual. Per aquest motiu demanà al Concili de "dirigir la mirada als grans drames del món: a la pobresa i a les cultures, als treballadors i als governants; als joves i als que treballen per la justícia i, finalment, als que conserven la consciència i la idea de Déu, del Déu únic, creador, provinent, suprem, i que transcendeix la naturalesa de les coses". El diàleg que vol establir l'Església vol propagar l'Evangelí però sense oblidar les situacions de conflicte en les quals l'Església pateix hostilitat.

Amb vint segles de diferència tenim la recerca d'uns Mags que "se'n tornaren per un altre camí" i la recerca de l'Església que cerca els camins sota el guiatge de l'Esperit, que no deixa mai de fer-se present.

Gaudí al MNAC

**JOSEP GALLIFA
A UNIVERSITAS**

En les darreres setmanes del 2021 Gaudí tingué un molt notable protagonisme en la Barcelona cultural. No només per l'esdeveniment de gran projecció internacional de la inauguració de la Torre de Maria de la Sagrada Família, sinó també per la inauguració de l'exposició "(Re)conèixer Gaudí" al Museu Nacional d'Art de Catalunya que restarà oberta fins el 6 de març quan anirà al Musée d'Orsay de París.

(Re)conèixer Gaudí és una excepcionalment ben documentada exposició sobre l'obra del genial arquitecte. A través d'una museografia basada en la presentació i acumulació d'objectes, com si es tractés del taller de Gaudí, s'hi recu-

llen més de 650 elements (objectes arquitectònics, de disseny i mobiliari, documentació, mapes i fotografies) procedents d'un centenar de col·leccions nacionals i internacionals, inclosa la del Museu. S'ordenen per etapes i se'n fa una narrativa. El comissari és Juan José Lahuerta. Hi han col·laborat nombroses institucions deixant els seus fons originals i està molt ben organitzada per les diverses etapes del genial arquitecte, molt ben il·lustrades i amb elements significatius de l'obra de Gaudí i el seu context.

En general la narració dels diferents espais, que es complementa escoltant un àudio amb el que es connecta a través d'un codi QR, acompanya

molt bé el recorregut per l'exposició, en el que va fent referència al context en el que va viure Gaudí, els moments socials i culturals que van acompanyar la seva obra en el seu temps, l'empenya de la burgesia, els problemes socials, etc. Com el mateix programa de l'exposició indica, s'intenta realitzar un exercici de desconstrucció del mite del artista i de la seva obra, i emmarcar-lo enmig d'estratègies polítiques, ideològiques i estètiques dels temps que va viure. Una exposició de gran qualitat i altament recomanable.

No voldria que el que vaig a escriure ara es pugui entendre de cap manera com una crítica a aquesta magnífica, coherent i interessantíssima exposició. És només una reflexió de quelcom que crec que hauria estat bé trobar-hi. La qüestió és que l'obra de Gaudí es pot analitzar també, més enllà de l'arquitectura, com una obra d'art.

Erwin Panofsky, historiador de l'art, va plantejar la conveniència de considerar tres nivells d'anàlisi en una obra d'art: el pre-iconogràfic o detall del que es pot percebre amb els sentits;

l'iconogràfic o anàlisi i valoració de l'obra com a llegat patrimonial de la societat; i iconològic o interpretació intrínseca o del contingut d'una obra, anàlisi també del significat de la intenció del seu creador. Des d'aquesta darrera perspectiva l'art és sempre simbòlic i l'estudi d'una obra d'art es converteix en una descodificació de símbols. En aquesta darrera dimensió Panofsky va realitzar una obra fonamental per entendre aspectes molt significatius de l'art del segle XX.

Doncs bé, així com respecte els dos primers nivells esmentats l'exposició (Re)conèixer Gaudí aconsegueix en escriure el seu propòsit, respecte del tercer -i molt especialment quan es tracta el període religiós- és una llàstima que no s'hagués pensat en incloure'l. És a dir hauria estat també una possibilitat recollir el propòsit i significat de l'obra, si més no en termes del propi Gaudí. Coneixement per fer-ho no en falta. Tenim excel·lents especialistes, per exemple el rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià Armand Puig o el filòsof Francesc Torralba que aquesta mateixa setmana defensa una tesi doctoral a la

facultat Antoni Gaudí de l'Ateneu Universitari Sant Pacià titulada "Interpretació teològica de la Façana de la Glòria de la Sagrada Família segons el projecte original d'Antoni Gaudí. Fonts espirituals i teològiques de la seva escatologia". Hi ha doncs el coneixement per a desenvolupar aquest nivell iconològic de l'obra gaudiniana.

Sense desmerèixer l'exposició, em sembla que sense una explicació del propòsit de l'obra del període religiós de Gaudí, queda un aspecte prou significatiu per desenvolupar i que en el seu cas és especialment rellevant. A més hauria estat positiu també per introduir la vivència religiosa i el seu potencial creatiu en el diàleg cultural actual, semblantment a com ho va fer la inauguració de la Torre de Maria. Si no s'ha tingut en compte aquesta vegada, ben segur que es podrà fer en altres oportunitats en el futur.

El gran pessebre ignasià conclou l'any amb més de 8.000 visitants
DL, 10/01/2022 | REGIÓ 7

Aitona inaugura el seu nou altar a l'església de Sant Antolí
DL, 10/01/2022 | SEGRE

Reforesten l'ermita del Remei a Flix
DC, 12/01/2022 | DIARI DE TARRAGONA

Xavier Batlle s'incorpora a l'equip de titularitat de la FEDAC
DC, 12/01/2022 | Escoles FEDAC

Els nomenaments de docents desproveeixen la concertada a Girona
DJ, 13/01/2022 | DIARI DE GIRONA

Vuit dones 'oficien' missa a les Garrigues al faltar sacerdots
DJ, 13/01/2022 | EL SEGRE

El Banc d'Aliments de Manresa, gestionat per la Fundació Santa Clara, s'amplia a Anoia i Osona
DV, 14/01/2022 | REGIÓ 7

Tossa recupera el Pare Pelegrí amb devots dijous que ve
DV, 14/01/2022 | DIARI DE GIRONA

Libreria Claret
@LibreriaClaret

No us perdeu el booktràiler del llibre **"Téms agrait pel testimoniatge de Charles de Foucauld"** de l'Editorial Claret 📖
youtu.be/LPrGyPwxXVw

#CharlesdeFoucauld
#novets2021

Traducir Tweet

15:45 · 12 ene. 22 · Hootsuite Inc.

CPL Editorial 🇪🇺
@CPLeditorial

La Paraula, font de consoli d'esperança (Rm 15,4)
#SetmanaBiblia2022
#DiumengedelaParaula 23 de gener
 setmanadelabiblia.cat
 @SetmanaBiblia

Traducir Tweet

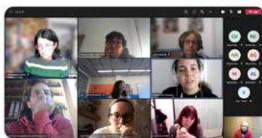

11:54 · 14 ene. 22 · Twitter Web App

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Avui som a la primera reunió de l'any de la Comissió de Centres Oberts de la **@fedaià**. Treballant i avançant en xarxa.
#SupervisióCO #FormacióCO #BonesPràctiquesCO #ModelSIS #TrobadaEducadorsCO

Traducir Tweet

14:42 · 12 ene. 22 · Twitter Web App

La Salle Catalunya
@LaSalleCat

El domini del llenguatge i de l'acte lector i l'oratoría, són pilars bàsics per a l'educació de les persones. Per a promoure els hàbits lectors, La Salle Figueres organitza l'Escamot Lector, el club de lectura en el que poden participar els alumnes d'ESO.
#EstàsACasa

Traducir Tweet

16:46 · 12 ene. 22 · Hootsuite Inc.

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

👋 El Víctor Codina de **@jesuitescat**, és un dels ponents de la propera Jornada de formació de la Unió de Religiosos sobre Sinodalitat i Vida Religiosa. 📅 Sessió virtual de 9'45 a 13'30h, també amb **@BerzosaMI**.
 Inscrui-t'hi! bit.ly/3r08Slw

@gjecatalunya @JesuitesESP

Traducir Tweet

232 reproducciones

13:30 · 11 ene. 22 · Twitter Web App

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

Hem visitat l'Associació cultural, educativa i social operativa de dones pakistaneses com a part del projecte **TECDORA**:
#Tecnologia #Dona al #Raval.
 Estem molt agraïdes per la càlida rebuda i la seva col·laboració!

Traducir Tweet

Valentina Laferrara y 4 más

10:07 · 12 ene. 22 · Twitter Web App

La Sagrada Família
@sagradafamilia

La Sagrada Família preveu per al 2022 la finalització de les torres dels Evangelistes Lluc i Marc i elevar la torre de Jesús tres nivells més
tinyurl.com/2p94arjb

Traducir Tweet

15:59 · 12 ene. 22 · Twitter Web App

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

Aquesta tarda parlarem d'Edatisme a la 1a sessió de l'any del cicle dels **#DillunsDH**.

Podeu venir presencialment o seguir la sessió a través d'aquest enllaç
youtu.be/oxXZ1Izk5BE

Traducir Tweet

Amics de la Gent Gran y 3 más

18:27 · 10 ene. 22 · Twitter Web App

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Taula rodona sobre l'impacte de Montserrat al PIB de Catalunya - Taula rodona de presentació de les conclusions de... **#Montserrat #Notícies abadiamontserrat.cat/taula-rodona-s...**

Traducir Tweet

17:03 · 07 ene. 22 · Hootsuite Inc.

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Ja has pensat avui en **#GuanyarGuanyar**? No deixis de fer-ho! Es tracta de l'Hàbit 4 de l'activitat complementària **#LiderEnMi**, el programa escolar que impartim a les **#escolesFEDAC**. Pensar en guanyar-guanyar ens du a crear relacions sanes i enriquidores!
#avuixdemà2024 #LideratgeS

Traducir Tweet

Hàbit 4
Pensa en guanyar-guanyar

15:02 · 12 ene. 22 · Metriool

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Tornem a l'escola! 😊👩🏫👨🏫
#miradesVedruna #intensament #escolaoberta #escolacompetent

Traducir Tweet

221 reproducciones

8:57 · 10 ene. 22 · Twitter Web App

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

📢 No deixis de formar-te!
 Nous certificats de professionalitat 100% subvencionats
 Places obertes ow.ly/nOg150Hrya8
#formacionsubvencionada #certificatsdeprofessionalitat

Traducir Tweet

11:00 · 11 ene. 22 · Hootsuite Inc.

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisterrí i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

